

19. Bázliví věřící.

Otázka:

Co mám dělat, když jsem v poselství Grálu našel to, co jsem již dlouho hledal, jsem tím šťasten, avšak mé okolí, které je jinak zaměřeno, se mi posmívá. Mám povolit a dělat všechno, co se ode mne požaduje a jen ve skrytu se zaměstnávat Poselstvím, abych se vyvaroval všech sporů?

Odpověď:

Ten, koho se dotkla Pravda, má též bezpodmínečnou povinnost za ni vystoupit, jinak není hoden daru osvícení. Nemá pro ni svárlivě bojovat nebo vnucovat snad své přesvědčení jiným, ale má nechat klidně všechny lidi jít jejich cestou. Nesmí však trpět, aby se někdo snažil odvrátit ho z jeho cesty. To, co dodržuje vůči druhým, má plné právo vyžadovat i pro sebe. Jestliže se však sám učiní otrokem druhého, nezaslouží nic jiného, než aby mu byl dar opět odňat. Již Kristus před tím varoval, když pravil: „Kdo mne zapře před lidmi, toho zapřu i já, nebudu ho znáti.“

Jak slabý a ubohý musí se ten, kdo říká, že našel Pravdu a je o ní přesvědčen, jeviti druhému člověku, před nímž přesto ustupuje. Může takový druhý člověk nabýti při tom úctu před Pravdou? Naopak, posměváčci a opovrhovači jsou tím jen posilováni, poněvadž se jim to nejcennější dává pod nohy, aby to mohli pošlapat a pošpinit. Jsou tak dokonce zdržováni od toho, aby Pravdu jako takovou poznali a ocenili.

Jak zcela jinak je to, když se ten, kdo našel Pravdu, postaví klidně vůči všemu; určitě, nekolísavě a rozhodně. Také ostře, nejde-li to jinak, aby si udržel nejvyšší klenot a druhé uvaroval od nové viny. Jen tak se může protivník naučit úctě před věcí! Nikdy zbabělou povolností. Mnohý bez rozpaků obětuje ihned to nejsvětější, jen aby tím jiného ubohého človíčka nedráždil ke hněvu, aby ho neurazil a nebo snad jen proto, aby se přechodně nevyrušil ze svého pozemského klidu a pohodlnosti.

To *nejsou* ti věřící, kteří budou jednou smět vejít do království Božího, které takovým způsobem zapírali. Musí pak jít k těm, jimž dávali ve službě na zemi přednost. Pryč je ta doba, kdy takové skrývání bylo považováno za mučednictví. Nemůže tím být nic omlučeno. Každý má bojovat za to, co má v sobě, jinak toho není hoden! Bude mu to opět odňato!

Není nic vyššího než Bůh! A vedle něho musí *všechno* ostatní ustoupit daleko do stínu. Žádný člověk nemá být nucen ke změně své vůle. V budoucnosti však mají být ponecháni v klidu a míru všichni ti, kteří skutečně patří k *lidu Božímu*. Nikdo nesmí beztrestně na ně ukázat špinavým prstem. Bude pak ihned poznamenán a zahyne. Každý výsměch a tím spíše čin se zcela neočekávaně, rychle a hořce vymstí na tom, kdo ho provedl.

Lid Páně se konečně shromáždí pod jeho praporem a bude chráněn. Avšak jen ten, kdo má odvahu přiznat se k tomuto lidu! Nikdo jiný. Stojíme již na prahu počátku této hodiny!